

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Okręgowego w P. z dnia 2 października 2018 r., sygn. akt XV Cz (...)

wydanego w sprawie z powództwa T. C.

przeciwko M. L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2020 r.,

zażalenia pozwanego M. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 6 sierpnia 2019 r., sygn. akt XV WSC (...) (XV Ca (...)),

1) oddala zażalenie,

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w P.
radcy prawnemu R. F. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej
udzielonej z urzędu wnoszącemu skargę kwotę 450 (czterysta
pięćdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów
i usług.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy w P.
odrzucił skargę M. L. o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia tego

Sądu z dnia 2 października 2018 r., XV Cz (...), gdyż została ona wniesiona z naruszeniem dyspozycji art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia wskazując, że powinien być on zostać wezwany przez Sąd do uzupełnienia skargi przez jej podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec niezachowania przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. wymagania co do tzw. zastępstwa adwokacko-radcowskiego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym doszło do odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Rozstrzygnięcie to odpowiada prawu. Odrzucenie skargi ze względu na jej osobiste sporządzenie przez skarżącego było oczywiście uzasadnione, gdyż wadliwość polegająca na niezachowaniu obowiązkowego zastępstwa strony przez adwokata lub radcę prawnego nie podlega usunięciu przez ewentualne wszczęcie postępowania naprawczego. Zgodnie bowiem z art. 424⁶ § 3 k.p.c., skargę wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. sąd bezwzględnie odrzuca. Innymi słowy, chodzi w tym wypadku o wadliwość nieusuwalną. Jest to pogląd utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. min. post. SN z 8 grudnia 2005 r., III CZ 99/05).

Wychodząc z przedstawionych założeń, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 2 pkt 2 w zw. § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715 ze zm.).

jw